

Ploaia

Ioan Grigoraș

Din labirintul vechii mele firi,
În fiecare zi mă strigă ploaia,
De mă-npresoară-n valuri amintiri
Când vântul trist și rece-ntoarce foaia.

În ritmul muzicii lui Aznavour,
Eu îmi păzesc iubirea de eresuri;
Dansez cu ea prin stropii de azur
Și mă strecor în scurte înțelesuri.

De câte ori îi spun că o iubesc
În mine simt cum crește vâlvătaia;
O cred și lacrimile-i dăruiesc,
De am ajuns să-mi părăsesc odaia.

Aș vrea să-mi cearnă ploaia-n anotimp
De nu-mi va stinge visul în răstimp.